

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 december 2008 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) av den 1 december 2008 – Brottmål mot Artur Leymann och Aleksei Pustovarov

(Mål C-388/08 PPU) ⁽¹⁾

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 27 — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Specialitetsprincipen — Samtyckesförfarande)

(2009/C 44/38)

Rättegångspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein oikeus (Högsta domstolen)

Tilltalade i de nationella brottmålen

Artur Leymann och Aleksei Pustovarov

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Högsta domstolen (Finland) – Tolkning av artikel 27.2–4 i i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) – Ändring av den gärningsbeskrivning som ligger till grund för det åtal som ligger till grund för arresteringsordern – Begreppet ”annat brott än det brott för vilket personen överlämnades” – Fråga huruvida samtyckesförfarande krävs

Domslut

1) För att avgöra huruvida det aktuella brottet inte är ett ”annat brott” än det brott för vilket den berörda personen överlämnades, i den mening som avses i artikel 27.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, vilket kräver att samtyckesförfarandet i artikel 27.3 g och 27.4 i rambeslutet genomförs, ska det prövas huruvida brottsrequisiten enligt lagstiftningen i den utfärdande medlemsstaten motsvarar dem för det brott som föranlett överlämnandet, och huruvida uppgifterna i arresteringsordern i tillräcklig mån motsvarar dem i den senare processhandlingen. Förändringar av tidpunkten och platsen för brottet är tillåtna, i den mån de följer av de uppgifter som tillkommit under förfarandet i den utfärdande medlemsstaten beträffande de handlingar som beskrivs i arresteringsordern, i den mån de inte ändrar brottets art och i den mån de inte medför att något skäl uppkommer till att vägra verkställighet enligt artiklarna 3 och 4 i rambeslutet.

2) Under sådana omständigheter som i det nationella målet kan en förändring av gärningsbeskrivningen såvitt avser den berörda typen av narkotika inte i sig medföra att det föreligger ett ”annat brott” än det brott för vilket den berörda personen överlämnades, i den mening som avses i artikel 27.2 i rambeslut 2002/584.

3) Undantaget i artikel 27.3 c i rambeslut 2002/584 ska tolkas så, att om det föreligger ett ”annat brott” än det brott för vilket den berörda personen överlämnades, måste samtycke inhämtas enligt artikel 27.4 i rambeslutet och erhållas för att en påföljd eller annan åtgärd som innefattar frihetsberövande ska få verkställas. Den överlämnade personen får åtalas och dömas för ett sådant brott innan detta samtycke har erhållits, förutsatt att inga frihetsinskränkande åtgärder vidtas under åtalsfasen eller domsfasen med anledning av detta brott. Undantaget i artikel 27.3 c utgör dock inte hinder mot att den överlämnade personen underkastas frihetsinskränkande åtgärder innan samtycket erhålls, då dessa åtgärder är lagligt motiverade genom andra åtalspunkter i den europeiska arresteringsordern.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 19 december 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Deniz Sahin mot Bundesminister für Inneres

(Mål C-551/07) ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Direktiv 2004/38/EG — Artiklarna 18 EG och 39 EG — Rätt till respekt för familjelivet — Rätt för en person, som är medborgare i ett tredje land och som har kommit till en medlemsstat, att i egenskap av asylsökande uppehålla sig i medlemsstaten när denna person därefter har ingått äktenskap med en person som är medborgare i en annan medlemsstat)

(2009/C 44/39)

Rättegångspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Part i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Deniz Sahin

Svarande: Bundesminister für Inneres

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgerichtshof (Österrike) – Tolkning av artiklarna 18 och 39 i EG-fördraget, samt av artiklarna 3.1, 6.2, 7.1 d, 7.2, 9.1 och 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG – Rätt för en person, som är medborgare i ett tredjeland och som har kommit till en medlemsstat, att i egenskap av asylsökande uppehålla sig i medlemsstaten när denna person därefter har ingått äktenskap med en person som är medborgare i en annan medlemsstat

Avgörande

- 1) Artiklarna 3.1, 6.2 och artikel 7.1 d och 7.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så, att de också omfattar familjemedlemmar som har kommit till den mottagande medlemsstaten oberoende av unionsmedborgaren och först när de kommit dit har blivit anhöriga till eller bildat familj med unionsmedborgaren. Det är i detta hänseende utan betydelse att familjemedlemmen, vid tidpunkten då han erhåller denna ställning eller bildar familj, tillfälligt vistas i den mottagande medlemsstaten enligt den lagstiftning som denna stat tillämpar i fråga om asylfrågor.
- 2) Artiklarna 9.1 och 10 i direktiv 2004/38 utgör hinder för att tillämpa en nationell lagstiftning, enligt vilken en unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat och som har rätt till vistelse enligt gemenskapsrätten, i synnerhet enligt artikel 7.2 i direktivet, inte kan få uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlemmar enbart av den anledningen att de enligt den lagstiftning som tillämpas i asylfrågor i den mottagande medlemsstaten tillfälligt har rätt att vistas i denna stat

(¹) EUT C 64, 8.3.2008.

Domstolens beslut av den 13 november 2008 – Giuseppe Gargani mot Europaparlamentet(Mål C-25/08 P) (¹)

(Överklagande — Talan väckt av ordföranden för parlamentets justitieutskott mot parlamentets ordförandes beslut att inge ett yttrande i parlamentets namn i ett mål om förhandsavgörande — Tidsfrist för väckande av talan)

(2009/C 44/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Giuseppe Gargani (ombud: W. Rothley, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: J. Schoo och H. Krück)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens (tredje avdelningen) beslut av den 21 november 2007 i mål T-94/06, Gargani mot parlamentet, genom vilket förstainstansrätten ogillade den talan som väckts av ordföranden för Europaparlamentets justitieutskott med syfte att förstainstansrätten ska fastställa att Europaparlamentets ordförandes beslut att inge ett yttrande i parlamentets namn, i enlighet med artikel 23 andra stycket i domstolens stadga, i ett mål om förhandsavgörande, trots att justitieutskottet motsatt sig detta och utan att behandla frågan i plenarsession, är rättsstridigt, med motiveringen att talan är uppenbart ogrundad

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Giuseppe Gargani förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 79, 29.3.2008.